

Prof.Mieczysław Wasilewski

Warszawa 24.02.2024

WSISIZ w Warszawie

ASP w Warszawie

Recenzja pracy habilitacyjnej dr Karoliny Grudzińskiej

Dotyczy: postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Pani Karolina Grudzińska przedstawiła jako swoją pracę habilitacyjną cykl 30 plakatów z lat 2018-2023, opatrzonych komentarzem autorskim oraz dodała opis swojej aktywności artystycznej po uzyskaniu stopnia doktora w roku 2018. Jednocześnie dołączyła kilka prac z okresu poprzedzającego uzyskanie tego tytułu. Autorka stwierdza, że przedstawiony wybór prac uważa za najbardziej reprezentatywny dla swojej twórczości graficznej: plakaty 'self-edition', plakaty powstałe 'z potrzeby serca' i 'z potrzeby chwili', a również jako odpowiedź na konkursy tematyczne. Prace te były prezentowane zarówno w przestrzeni publicznej jak i wirtualnej, a niektóre z nich eksponowane były na wystawach krajowych i zagranicznych. Plakaty drukowane są zwykle cyfrowo, jednakże bliższa jest artystce technika sitodruku. Jako wyznaczniki własnej twórczości graficznej wymienia: typografię, geometrię, modułowy podział płaszczyzny, iluzję przestrzeni, wielowarstwowość, silne działanie optyczne. Skupienie się na formie i kompozycji stanowi dla niej główny problem projektowy.

Plakat przynależny jest do sfery komunikacji wizualnej, która może być dziełem artystycznym. Funkcja komunikacyjna jest w przypadku tej formy graficznej priorytetem. Przesłanie plakatu powinno być zwięzłe i celne, być wizualnym aforyzmem zgodnie z maksymą Stanisława Jerzego Leca „Krótkie gadanie na dłuższy temat”. Większość prezentowanych prac p. Grudzińskiej opowiada się za polifonią użytego instrumentarium działań. Jej komunikat graficzny ma charakter rebusu i często sporo trudu przysparza jego rozszyfrowanie.

Ewidentnymi przykładami potwierdzającymi powyższe stwierdzenia są między innymi plakaty: „What is jazz?”, „Projekt i muzyka”, „Contact”, „Agnieszka

Wasiak. Rytm piękna”, „TXT Experiment”, „Unovis+/Unovis-”, „Jazz’n’Roll”, „Jazz & freedom”, „Karolina Grudzińska. Plakaty”, „Komunikat miejski”, „Plakaty z Archiwum ASP w Łodzi”. Praca habilitacyjna poza reprodukcjami plakatów zawiera ich szczegółowe opisy bez których trudno byłoby zrozumieć ich przesłanie. Dobry plakat powinien żyć bez komentarza. Dekoracyjność prac jest ich znakiem rozpoznawczym. Autorka stara się, aby było to ich cechą pierwszoplanową. I to się jej w pełni udaje. Natomiast niewątpliwie stoi w sprzeczności z naczelną funkcją plakatu.

Pani Karolina Grudzińska konsekwentnie i aktywnie rozwija swoją twórczość artystyczną i działalność dydaktyczną. Jest to godne zauważenia i otwiera perspektywy na kontynuowanie pracy na macierzystej uczelni.

Warta zauważenia jest obecność artystki na różnych forach plakatu, zarówno w kraju jak i zagranicą. Bardzo starannie dokumentuje swoją działalność w tym zakresie. „Wykaz osiągnięć artystycznych” stanowi znacznie ponad połowę zawartości pracy habilitacyjnej. Jednakże mimo drobiazgowości i obszerności dokumentacji nie wskazuje ona na to, iż prace artystki stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny sztuki, którą obejmuje jej praktyka. Jakkolwiek istotna jest zawartość publikacji akademickich to czynnikiem decydującym jest poziom prac artystycznych. W związku z tym formułuję moją ocenę jako negatywną.

Zważywszy na przedstawione powyżej uwagi i oceny wnoszę do Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania tytułu doktora habilitowanego Pani dr Karolinie Grudzińskiej w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacji dzieł sztuki wszczętym 12.09. 2024 o nienadanie dr Karolinie Grudzińskiej w/w tytułu.

Recenzję uzupełniono 11.04.2024